

Posudek oponenta rigorózní práce

Mgr. Zlata Gersdorfová: *Teatrum fidei Crumloviensis. Sakrální prostory Českého Krumlova ve světle slavnostní ukazování ostatků v oktáv svátků Božího Těla.*

Předložená rigorózní práce, která navazuje na předchozí práci diplomovou, má výrazně kulturněhistorický charakter. Její autorka Mgr. Zlata Gersdorfová se v ní snaží objasnit vzájemné vztahy sakrálních prostor krumlovského hradu v kontextu ukazování ostatků v Českém Krumlově v letech 1355-1419. V úvodních kapitolách se autorka práce zaměřila na kritiku dosavadních názorů a podala téměř vyčerpávající přehled literatury a pramenů. V kapitole Symbolické chápání světa a středověké architektury se zabývá významovými relacemi středověké sakrální architektury. Projevila zde dobrou znalost literatury. Jediné co postrádám jsou recentní práce Josepha Sauera *Symbolik des Kirchengebäudes* z roku 1924, kniha Erwina Panofského *Gotische Architektur und Scholastik* a vynikající kniha Roberta Suckaleho *Gotische Architektur in Frankreich*, která je přece jenom renomovanější, než autorkou citovaná práce Ernsta Ullmana *Svět gotické katedrály*, která vznikla v bývalé NDR a je zatížena ideologickými nánosy. Také k metafyzice čísel a jejich významu v architektuře existuje rozsáhlá literatura.

V kapitole nazvané Město jako jeviště sakrální reprezentace se autorka dotkla charakteru krumlovské lokace. Uvádí zde téměř kompletní literaturu k problematice. Podobně je tomu v kapitolách *Theatrum fidei crumloviensis* a *Slavnosti ukazování relikvií v Českém Krumlově*, kde píše o sakrálních stavbách a o ukazování relikvií v Českém Krumlově. Toto ukazová krumlovské pak srovnává se známějším ukazováním relikvií z kaple Božího těla v Praze na Karlově náměstí. Líbí se mi autorkou proklamovaná, ale ne úplně nová myšlenka, Českého Krumlova jako *Imitatio Pragae*. Této problematice věnuje zvláštní kapitolu. Číselné kombinace s daty a geometrické vztahy mezi jednotlivými stavbami v Českém Krumlově mám tak trochu za nepodloženou spekulaci. Za nejpodstatnější a nejpřínosnější část celé práce považuji statě pojednávající relikviích, které vlastnili Rožmberkové a o sakrálních stavbách na krumlovském hradě. Autorčiny atributy jsou zde podloženy důvěrnou znalostí stavby samotné a studiem pramenů K uložení relikvií v Praze nelze jednoznačně tvrdit, že tomu bylo v Emauzském klášteře. Paní profesorka Hledíková naznačila, že to mohlo být v kanonii augustiniánů kanovníků na Karlově. Jedinou malou poznámku mám k autorčině tvrzení (s. 58), že dosavadní literatura nebrala při hledání krumlovského úložiště relikvií

v potaz malé rozměry svatyně (narážela tím na článek pana profesora Kuthana a můj) , tak s tím nemohu souhlasit . neboť před dostavěním kaple sv. Kříže na Karlštejně s velkou pravděpodobností byly relikvie ukryty v tzv. kapli sv. Kateřiny, která má ještě menší rozměry než kaple krumlovská. Právě s touto kaplí váže kapli krumlovskou užití pašijových motivů. Ale co se týče dalších poznámek autorky k již zmiňovanému společnému článku souhlasím s ní a její poznámky plně akceptuji.

Autorka projevila ve své rigorózní práci vynikající schopnost kritického myšlení a práce s historickými prameny a literaturou. Přináší v ní mnohé nové dílčí poznatky. Mám-li práci něco vytknout a toho není vskutku mnoho, pak je to absence hlubších uměleckohistorických analýz architektury a památek s ní spojených, ale to je jen marginálie. Práce je na vysoké úrovni stylistické a dobře se čte.

Práci velmi vřele doporučuji k obhájení .

V Praze, dne 21. 4. 2013

Prof. PhDr. Ing. Jan Royt, PhD.